

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/222/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1316205214
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bianka Gelačíková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2018:1316205214.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Bianky Gelačíkovej a členiek senátu Mgr. Patrície Železníkovej a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. Z., nar. XX.XX.XXXX, bytom T. XX, V., U., zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce sociálnych vecí a rodiny Pezinok, pracovisko Senec, so sídlom Krátka 1, 903 01 Senec, dieťa rodičov: matka - I. Z. Z., rod. Z. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. Q. č. XXX, XXX XX O. Q., prechodne bytom T. č. XX, V., U., štátna občianka U. a otec - O. Z., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom O. Q. č. XXX, XXX XX O. Q., štátny občan Slovenskej republiky, v konaní o návrhu na schválenie právneho úkonu, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava III zo dňa 29.11.2016, č.k. 37P/85/2016-91, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa z r u š u j e a vec sa mu v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 29.11.2016, č.k. 37P/85/2016-91 zastavil konanie o návrhu na schválenie právneho úkonu za maloleté dieťa. Žiadnemu z účastníkov nepriznal nárok na náhradu trov konania.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil § 2 ods. 1, § 52 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „C.m.p.“), § 9, § 161 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“), a vecne nedostatkom právomoci slovenských súdov v danej veci na konanie, čo zakladá nedostatok podmienky konania, ktorý nie je možné odstrániť. Súd prvej inštancie skúmal svoju právomoc v danej veci s medzinárodným prvkom týkajúcej sa schválenia právneho úkonu v mene maloletého dieťaťa v zmysle príslušných ustanovení Civilného sporového poriadku a ustanovení Zmluvy medzi Československou socialistickou republikou a Zväzom sovietskych socialistických republík o právnej pomoci a právnych vzťahoch v občianskych, rodinných a trestných veciach z 16.05.1983 (publikovaná v Zbierke zákonov ako Vyhláška ministra zahraničných vecí č. 95/1983 Zb., ďalej len "Zmluva o právnej pomoci"). Z dôvodu, že v Zmluve o právnej pomoci absentujú ustanovenia upravujúce právomoc v poručenských veciach (ako je aj samotné konanie o schválení právneho úkonu za maloleté dieťa), súd prvej inštancie skúmal svoju právomoc v zmysle ustanovení medzinárodného práva súkromného a procesného, podľa ktorých základným kritériom (hraničným určovateľom) pre určovanie právomoci slovenského súdu na konanie v prejednávanej veci je obvyklý pobyt maloletého dieťaťa. Vzhľadom k tomu, že maloleté dieťa malo svoj obvyklý pobyt na U., kde t.č. žije spolu s oboma rodičmi, súd prvej inštancie dospel k záveru o nedostatku právomoci na konanie, ktorý nedostatok nie je možné odstrániť a preto konanie podľa § 161 ods. 2 C.s.p. zastavil.

3. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie otec žiadajúc, aby bol vo veci predvolaný, vypočutý a aby takýmto spôsobom dostal možnosť vyjadriť sa k jeho pobytu, ako aj k pobytu matky maloletej.

4. Okresný súd Bratislava III uznesením zo dňa 19.01.2017, č.k. 37P/85/2016-95 vyzval otca, aby v lehote 10 dní od doručenia rozhodnutia odstránil vady svojho podania - odvolania podaného na Okresný súd Bratislava III dňa 16.01.2017, vedeného pod sp.zn. 37P/85/2016. Otec podaním doručeným Okresnému súdu Bratislava III dňa 13.03.2017 doplnil svoje odvolanie, v ktorom uviedol, že na adrese trvalého pobytu (O. Q.) sa s matkou a maloletou v čase doručovania súdnych zásielok nenachádzali, nakoľko bývali v obci L. na chatke, ktorá nemá evidenčné číslo. Bol toho názoru, že neexistuje dôvod, aby maloletá nemala nárok na dedičstvo z dôvodu jej ukrajinského štátneho občianstva. V tejto súvislosti poukázal na fakt, že maloletá a on sú štátnymi občanmi Slovenskej republiky, pričom maloletá má na území Slovenskej republiky evidovaný trvalý pobyt. Uviedol, že maloletá sa síce zdržuje na území U., pretože on je onkologický pacient, absolvuje liečbu, manželka sa o neho stará na Slovensku.

5. Kolízny opatrovník sa k odvolaniu otca nevyjadril.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej nie je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania podľa § 65, § 66 C.m.p., bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 219 ods. 1 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie otca je dôvodné.

7. Podľa § 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p., odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zruší, len ak neboli splnené procesné podmienky.

8. Článok 43 ods. 2 Zmluvy o právnej pomoci, na prejednanie nehnuteľného dedičstva je daná právomoc justičných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej toto dedičstvo je.

9. Článok 40 ods. 2 Zmluvy o právnej pomoci, dedenie nehnuteľného majetku sa spravuje právnym poriadkom tej zmluvnej strany, na území ktorej sa nehnuteľný majetok nachádza.

10. Ako prvoradé odvolací súd konštatuje, že sa stotožnil s názorom súdu prvej inštancie o povinnosti súdu v každom štádiu konania skúmať, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci v zmysle § 161 C.s.p. Avšak jeho záver vyslovený v písomnom vyhotovení napadnutého uznesenia, ktorým zastavil konanie o návrhu na schválenie právneho úkonu za maloletú, založený na nedostatku súdnej právomoci v zmysle článkov bilaterálnej Zmluvy o právnej pomoci a obvyklom pobyte maloletej na území U., vyhodnotil za nesprávny.

11. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že predmetom konania je schválenie právneho úkonu - dedičskej dohody v mene maloletého dediča - maloletej Z. Z.. Zo zápisnice o dedičskom pojednávaní zo dňa 08.04.2014, č.k. 30D/929/2013, spísanej u notárky JUDr. E. J. vyplynulo, že maloletá (vnučka poručiťľa) je dedičkou zo závetu po poručiťľovi W. Z., nar. XX.XX.XXXX, zomrelý dňa XX.XX.XXXX, ktorý maloletej v závete zanechal podiel 1/5 na nehnuteľnosti evidovanej Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, pre k.ú. L., pre obec L., okres M.. Zo zápisnice o dedičskom pojednávaní ďalej vyplynulo, že dedičia navrhli, aby súd schválil dohodu o vyporiadaní dedičstva, podľa ktorej o.i. dedičstvo: nehnuteľnosť evidovaná Okresným úradom Senec, katastrálny odbor, pre k.ú. L., pre obec L., okres Senec v podiele 1/5 z nehnuteľnosti nadobudne maloletá. Vzhľadom na uvedené odvolací súd konštatuje, že predmetom konania je schválenie právneho úkonu urobeného v mene maloletej v rámci konania o dedičstve a preto je potrebné súdu prvej inštancie vytknúť, že sa pri skúmaní svojej právomoci na konanie neriadil ustanovením § 43 ods. 2 Zmluvy o právnej pomoci, do ktorej sukcedovala Slovenská republika a U.. Predmetné ustanovenie zakotvuje právomoc na prejednanie nehnuteľného majetku justičných orgánov zmluvnej strany, na území ktorej toto dedičstvo je, pričom v danom prípade je nesporné, že sa jedná o dedenie nehnuteľného majetku, ktorý sa nachádza na území Slovenskej republiky. Odvolací súd ďalej dáva súdu prvej inštancie do pozornosti, že v danom prípade ide o poručenské konanie, ale toto konanie treba chápať v kontexte dedičského konania, v ktorom bol právny úkon za maloleté dieťa urobený. Právny úkon za maloleté dieťa podlieha schváleniu súdom v poručenskom konaní, ale až rozhodnutím poručenského súdu dochádza k právoplatnému skončeniu dedičského konania. Odvolací súd v tomto kontexte poukazuje na potrebu aplikácie systematického výkladu, v zmysle ktorého interpretovaná norma sa objasňuje jednak v rámci konkrétneho prameňa práva (napríklad v rámci kódexu), a jednak v rámci oblasti práva, ku ktorej patrí, vrátane relácii k normám iných oblastí (napr. oblasť medzinárodného práva procesného). Je neprípustné vykladať len jednotlivú normu, keďže jednotlivá norma je umelou izoláciou, vždy vykladáme normu v určitom subsysteme, v súvislosti s ďalšími normami. Možno preto uzavrieť, že cieľom signatárov bilaterálnej Zmluvy o právnej

pomoci bolo v dedičských veciach zveriť právomoc rozhodovania pri nehnuteľnostiach tej zmluvnej strane, na ktorej území sa táto nehnuteľnosť nachádza. Zohľadňujúc uvedené, odvolací súd zastáva názor, že je priam žiaduce, aby slovenské súdy mali právomoc aj v konaniach o schválení právneho úkonu, dedičskej dohody, na základe ktorej maloleté dieťa nadobudne dedičstvo k nehnuteľnosti nachádzajúcej sa na území Slovenskej republiky, nakoľko uvedenému výkladu svedčí i prítomnosť účelnosti.

12. Odvolací súd ďalej poukazuje na nedôvodnosť vyhodnocovania otázky týkajúcej sa obvyklého pobytu maloletej na území U. súdom prvej inštancie. V tomto smere je významnou skutočnosťou výhradne posúdenie rozhodného práva na ďalšie konanie v zmysle čl. 40 ods. 2 Zmluvy o právnej pomoci. Odvolací súd dospel preto k záveru, že v danom prípade možno založiť právomoc slovenských súdov na konanie o schválení právneho úkonu - dedičskej dohody uzavretej v mene maloletej bez ohľadu na jej ukrajinské štátne občianstvo a súčasný pobyt na území U..

13. S poukazom na uvedené odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie v zmysle § 389 ods. 1 písm. a/ C.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

14. Úlohou súdu prvej inštancie bude ďalej konať a to aplikujúc ustanovenia vnútroštátneho práva Slovenskej republiky (procesnoprávne ustanovenia § 396 ods. 1 C.m.p. v spojení s § 179 O.s.p., hmotnoprávne ustanovenia Občianskeho zákonníka a Zákona o rodine), rozhodnúť a odôvodniť rozhodnutie tak, aby zodpovedalo § 220 ods. 2 C.s.p., tzn. v ňom uviesť stručný a jasný výklad o tom, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov. V rozhodnutí, ktorým sa konanie končí, rozhodne súd prvej inštancie podľa § 396 ods. 3 C.s.p. i o náhrade trov celého konania.

15. Toto rozhodnutie prijal senát odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).